

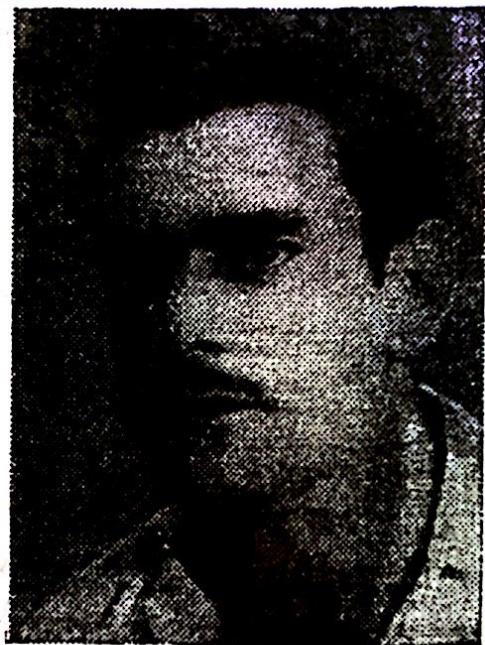

זינגר יוסף
45023
בן מינה ואריה-לייב
נולד ב- 23.1.1930
שרת בגדוד "גדרו" (13)
נפל ב- 10.7.1948
בקרב בצדלה על הגלבוע.

זינגר יוסט

בן אריה ליליב ומנזה. נולד ביום 23.1.1930 בחיפה. גמר את בית-הספר העממי "גאולה" והצדר ל"המחנות העולים". השתלם במקצועות בבית-הספר לנוהגות. בן 16 התגייס למיל"ח ובשורתו התאמן אימון צבא. עבד בהכשרה מגוista. בגינוסר ובקיבוצים: ג'ת, רמת-גן, בימי מצור הבריטים היה בימור הירה בין הכלואים ברפיה. משם עבר לחטיבת הראל בשאותיו להצטרף לחבר הקיבוץ.

במלחמת-השחרור השתתף יחד עם אשי גוזן בקרבות יפו, ירושלים, משמר העמק, עמק בית-שאן, הירקון, כוכב יאיר, כפר-באוכב אלהוא, אמיילב, לא ידע, פחד, מעוז, וכשהיה ירדן. הירקון שישמור על נסחו, נהג להשיב: אם אירג — אירג, אבל מלחמת עברית תיהי! ב-1945. שם התשרבות כוחות צבא-הארה לטירת ציון. צהוב

לפלוגת קומנדו ושפט בצדלה, על הגלבוע, נפל ביום 10.7.1948. למחמת
חיקם הובא למנוחה-עלמים בבית-הקבורות בחפצ'יב.

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת הזמן ארוכים בני עיר דבאים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציון, כי בימי תש"ח היו בחטיבה גולני בחודות רבות, אשר שידרכו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פועלו כקשריות או חובשות קרוביות. כבר במלחמת העצמאות הייתה חטיבת גולני בור היתוך לילדיו הארץ ולבני העליות השונות.

בסיכום המבוא שכתב נחום גולן בספר "אלון ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמושורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבנו אופקים - התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל-היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיחוד, וממנה ספגה את ערבייה, כי על כן הייתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שינוי בגושי התיישבות אלו. צינו אותה תוכנותיו של עובדי האדמה ויושב-הכפר: עקרונות, צמידות

למשימה, שורשיות ושקט...

הקרבות בהם השתתף יוסף זיל

מ ש מ ר י ה ע מ ק

ארבעה באפריל.

קבוצת חסיוור שיצאה מן המשק חרגישה, כי במנשי (2.5 ק"מ דר' טו) מתכבדים ריבוי צבאים פדרה, מפניות «חצר האדום» וכו', חירעה חועבריה מיד אל מפקדת הנפה לא עברה מהצית שעת ובאות חודעת על 7 חותחים אושפזים בסביבה, רואים מקרים אלו את קשר בין תעמידה וקביעת חסיוור בעיר, בו אחר זו באו ידיעות על חזקת מרגמות על «חר-הגעש», על ריבוי אויב ברוחץ-פוקא ונרג'ו.

מפקדת הנפה ביקש להפריע תבוגה זו ויונחה לפלה על ידי התקפה עורפית מצד הרי אפרים. ישיבוינו שבחרי אפרים נצטו אמנים, לעומת חוףן, אך מאין חוספת בוחות מספיקים לא בזעמת הפקודת האויב השליט את הכוחות באין אפרע.

בשעה זו נמצאו במשמר העמק 600 نفس, חציים ילדים. כל העובדים הוחזרו מן השדות, הילדים והנשים תוכננו אל מתחת לגגות בטון, חלופים — בעמדות האגנה. בשעה 4.50 הלהה ההרעה. היא הצטינה עצמה הרבה. לא נכל להעיר את מספר הפוגים שהומתו על הנקרה במשך שעوت אחדות. בחיפוי ההרעה נשכה התקדמות חיל-הרגלים מרובי-פוקא ונרג'ה. אותה שעה הופיעו בכביש 6 משורנים, התקדמו והגיעו עד גבול המשק, גם הם המכוניות ייוריה אש לחפות על חול-הרגלים.

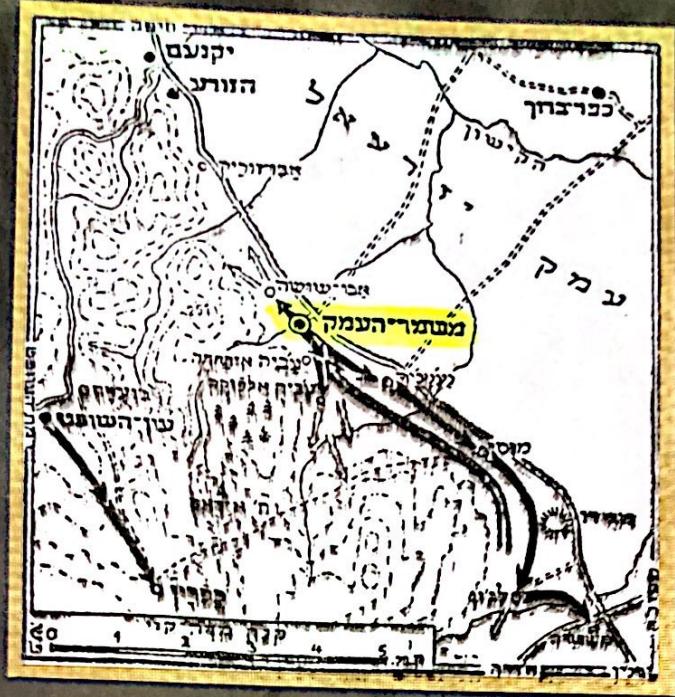
התכנן הצבאי של האויב היה מצוין... הוא החל מחלקות-מחלקות, בנות 40 איש כל ארגז יהד כ-400 איש. בחיפוי-אש של ארטילריה ומשוריינים שירז בזווית בטהן — ננבר לחלק-הרגלים את האפשרות לתקדם בביטחון עד גדר המשק. גנברנו את עצמת הדגש לא יכולנו להדריך את יעילותה גם נגד משורנים.

מחלקות-דאיב התקדמו, ירדו לאדי, געלמו מן העין. הפעלו את המרגמות בנות שני אינטש, אשר לא יכולו להזיק היוק כלשהו. אף על פי כן תקפתם בהלה, וטנגנו. הטלפונים נתקנו. בוכותן של תעלות-קשר ורצים אמיצים שמרטן כל זמג' בין העמדות.

המש שקעג היינו מוכנים להתקפת-משירין. (עדין לא ידענו, כי אין להם להומיט בלילה). רימנו את כחותינו בכל התועלות וחיכינו להסתערות גגד המשוריינים לא זהה נשק מתאים. גם בקבוקי-מולוטוב לא היו לנו. הודיענו במה שהיה: דימונט, חזקינו לסתם. ההסתערות לא באガ' שמענו קולות, צפופי משוריינות, ירינו לעומם. גם לא ענו. ליד הגדר נשמע רעש חזק. נורק רימן. הושלך הם. לתוכה הובד, כי גיג'ו עד גנדז ואף ניסו לפצצת. הרימן הפריע את מלאכתם.

בשתיים לאחרי הצוות הגיעו ברגל כ-100 אנשי ח"ש מן העמק (מן הייחדות והאשונות שהוגבשוanganini), משומרים מה לא עשו הערבים דבר, כדי לנתקנו ולסגור את הדרך לצד זה. לאחד שוהאנשים סעדו את לבם, נשלחו לעיר, לשמוד מפני חזירת הדאיב לעיר, ולהתקיפו מן האגף את TABO והסתערות לפנות בוקר. התקפה לא באga.

היה זה לילה שהאזור חשבונו-גשם ופעילות ארגונית מוגברת. היה לנו הרוגים והצעירים. בניני-בטון, שכוסותם ריכזו את הילדים ואת הוקנים, נתפחו בקלות עיי' גג'י אלהוחים. החשמל נזתק, חומם נזדהמו. עשרה פרות וטסומים ומאות עופות היו מתבוססים בדמיהם.

לוחמי גולני בשעת לחימה

פִּידָּחַ עַמְקַ בֵּית שָׁאוֹן

אלך וסדר המועד שתבריטים עמדו לעזוב את אורה. אכן היה לטעול במהיזה כדי להבין את תפיסת עמדות המפתח, החולשות על הדברים בעמק בית-שאן, שהעיקריות בתן היו: — תחנת-המשטרה שבפתח העיר, מנהה חיל-הספר, הנמצא מזמן למחנה הרכבת ותל-אל-חוסוּה — היה בית-שאן העתיקה.

קשהם, שהיה לנו עם הבריטים, הוועילנו לדעת את ההיסטוריה והשעה, שבת עמדו לפניה את מנהה חיל-הספר. עם זאת הודיע הקצין הבריטי, כי מנהה זה ימסר לידיינו, ואלו משטרת בית-שאן תמסר לעربים.

ב-28.4.48, גויסו כל כוחות גודד "גבעון" ואנשי משקים שנתרכו בשדה-נחים. יצאו שני משורנים ונ'יפ והגענו למנהה בשעה המוסכמת. לאחרוני הבריטים עזב את המנהה, ונו נכנסנו לתוכו. באותו זמן ממש פונתה משטרת בית-שאן ונמסרה לידי העדבים. על הבניין הונף דגל ויריות "פאנטזיה" נשמעו מן העיר.

הינו דרכיהם לקראת ההתגשות הקרובה.

כמה ימים לאחר מכן נאחזנו גם בתחנה הרכבת, לאחר שטביחה היא את הדרך באזור יילה יותר, וכן שלטה, במידת-מה, על עמדות העربים אשר מסביב לעיר. המקום בוצר וכמה מתקנים אשר הפריעו לשדה-האש נהרסו.

כל אותו זמן לא נורתה כל יירה מקו האויב, כיוון ששדות העARBים נמצאו בסota האש שלנו באותה מידה שבה נמצאו שדותינו בטוח אש האויב. הייתה זו עונת הקיץ ובמידת-מה קיימ היה מעין הסכם — בחינת "שמור לי ואשמור לך". וכך הייתה כל הזמן הبلاغ גומליין, אף על פי שלא פעם היו מקרים שבהם נתקש, כאילו מאלו, כל אחד מהצדדים לפתח באש.

בראה היה, שמספר חנויות-איום שלנו החרידו לא מעט את העARBים בבית-שאן, אשר דרשו תגבורת ועוזה מג'ינן. הלק-הרוח שהיה בעיר ופחד התושבים תבשילו את הכנת כיבושה. לגודד ניתנהפקודה להכין את מבצעו.

אף על פי שהgcdוד כלל בחטו מגויסים חדשים מן הערים, מכל מקום נתפס עדיין על אנשי המשקים, כיוון שהראשונים חסרו נסיוון קרבי ואימונים היה מינימאלי. המבצע שעמד להערך הוצרך לשמש מבחן של טבילה-אש לרבים מאנשי gcdוד, ולכן היו שיקולינו בתיכון הפעוקה זהירים למדוי. גם במות הגשך אשר עמדה לרשותנו לא סיפקה את הצרכים אפילו במיועטם, אך מטה החטיבה הבטיח למלא את החסר. תגבורת בנושאים לא יכולנו לקבל, כיוון שהוא מרותקים לגורחות-פעולה אחרות. לעומת זאת הובטח שיתופן של שתי מחלקות נוספות מן הכוח הנפתח.

וְאֵם כָּל־אֶגְדָּה

- 10.5. — יהדות גודן-גבעון, שפלו כעמק בית שאן, התקפוليلיה וביבשו את אסרויה וזרעוניה שבגורום לעיר בית שאן.

— 11.5. — עם ערב נכבהה צפת בולח בז' יהדות «פתח».

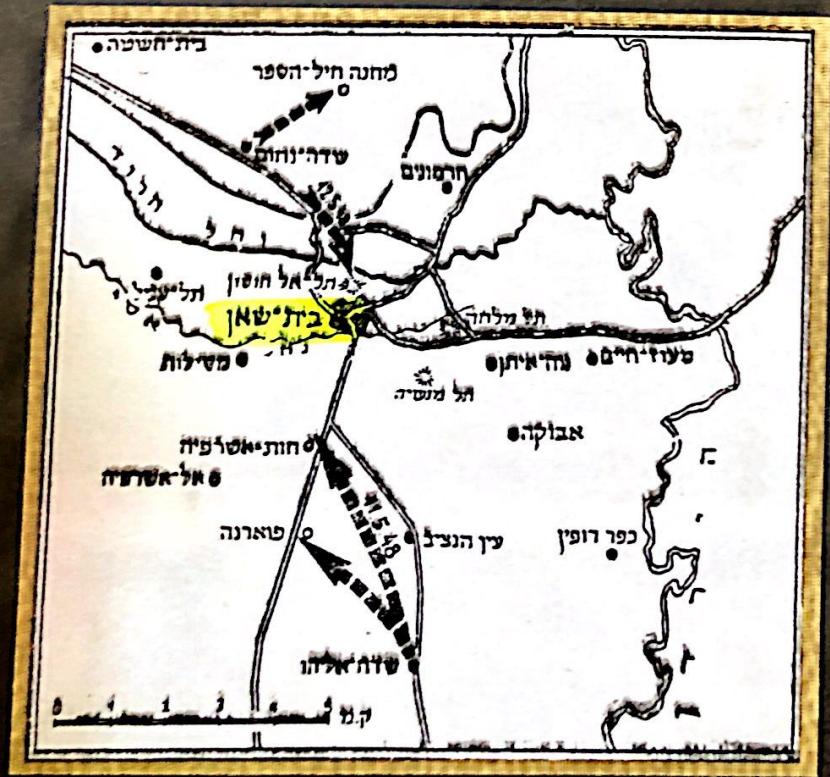
— 12.5. — העיר בית שאן נכעה לפני כוחות גודן-גבעון, לאחר שיחדותיוביבשו את תילאל-חוּסָן, החולש על העיר נצפון.

— יהדות מ-ברק' שסירה את פרח ואדי איזימה נתקלה במחילה צדקה נרעה לה כמה אבדות ונוגה לבסיפת-

— סידין, נולם, חזתא וממדר נתפסו ע"י יהדות של ברק' ; הנטירם היו נסוחים מישוביהם.

— 13.5. — בוטיסאת שבתורי אטרים נכבשה ע"י יהודה מ-דורו'.

— 14.5. — תבלני גודן-גבעון פוצצו את גשרי חזין בלעה וסקענו כוחותיה החסיבה ערוכים בעמודותיהם לקיבלאת בני הפלישה המתקרבת

מול העיראקים ברמת בוכבא

ב-15 במאי 1948 קיבל גדור "גדרון" הוראה לכובש את אוכב-אל-האווה ולהתבצע

בת-

לפי הידיעות שהיו בידינו, היו רוב הכפרים שבסביבה ריקים מושביהם. כיבוש בית-שאג הפיל אימה על העברים, החלו ברחו לעבר הירדן עוד לפני שעליינן עלייהם. יובללה כפרה נ'בול, דנה ובירה היו ריקים למחרי, ואילו במראסם, וכן בכפרים סמיכת ג'ורה חמדת, נשחתיכו לשפט הוועביים ונודעו בשאים ולזיסים התקיימים עם היהודים, נשאו כמו משפחות.

בהתאם לכך הוחלט לשלוט על אוכב בכוח של שתי מחלקות בצריף כיונת' מרוגמות "3 ומוניות-יריה. הטור הוצרך לנוע בשני אוטובוסים משוריינים ומשוריין רגיל, כשהם נלה ג'יפ-הפיקד ועליו מושר-האלחוט.

אחרי חצתה יצא הכוח ממחנה "גדרון" (ל עבר — מחנה חיל-הספר ליד בית-שאג) בדרך העפר המובילה מבית-השתה למולדת. תקלה, שאירעה למושוריין לפני מולדת עיכבה את השירות. אך לנורדים ניתנה פקודה להמשיך הלאה ולא להתעכב. הכוח המשיך בדרך מורה, לאורך צינור-הנפט, עד הגיעו לצפון-מערבו של הכפר, עם אור היום.

המרגמה נצבה ליד צינור-הנפט והחלה להפגינו את הכפר. קליעותיה היו כמעט גטולות השפעה. מיד עלתה יהידתו של יוסף שטדרל אל הכפר ומאתו ריק. מספר מושת של ערבים שהיו בתוכו נסכו עוד בראשית ההפגנה.

בכל עמק הירדן נתגלה לפני רחבו והדרו. ראיינו את כוחות העיראקים מטהתיו, בהם צדים על גשר ובסביבות בית-יוסף. והינו את עמדות התותחים שנמצאו מעברו השני של הירדן. הכל שיטה היה בעל כפיה. מניצצת המחשה מלאיה: אילו הצבו כאן נסחאות. היו מחללים על נקלה את האויב הרוחש שם למטה.

ערביי הכפר שנמלטו הודיעו לעיראקים את אשר אירע בכפר, ואמנם, כעבור 20 דקות לפחות, החלו לפקוד אותו פגיהם, אף להטיל פצצות מאירוניהם. ואכן, אפשר היה להבין את הרגשות הבלתי-ינו של העיראקים כשהשווינו "רוכבים" ממש על ראשם.

וְאֵם הַאֲגָנָל

- 18.4 = פערת עטיחותין;
18.5 = יהודה אל-זרוי פשט את אום-אל-זינאת טבדרך והרימחה;
18.6 = יהודה אל-זרוי בבשה את אינז'ור (עינז'ור ח'רבי);
22.5. = יהודה מגוז ג'ולאן נבלת את אוכב-אל-ח'ופה.
22.5. = גדור ואגון חומקע פן לחטיבה חטיבה ג'וזה הוקמה גליל ח'עלין המזרחי.
22.5. = ענף ודגון הורענו פן האוואן.

לוחמי גולני בשעת לחימה

"מנוחת הלוחם" - לוחמי גולני במנוחה

הקרב על הגלבוע - בוט נפל יוסף

דונסציגה מעמק ב'נץ

''חידות גדור, גדור'', שתוחיקו במועד נזין והגלבע במשך ימי האתוגה, המלפני עי פלוגה פלאדור ''גדור'', שטפסה את מישלטיהם ובאה במקומם. בהתאם לחרכותיהן הבודדות מודעה לאראת תחדרשותן הקרויה נקבע גדור ''גדור'' פרוזרבה חיויותן והונפק מלחמתה של חורביה, וגדור ''גדור'' אהראוי היה לנוריה הדרומייה של מרגב החשובן אנשי ''גדור'' אדען לא הספיקו לחסוטם למישלטיהם החודשים ולחתוך כל בעיותיהם

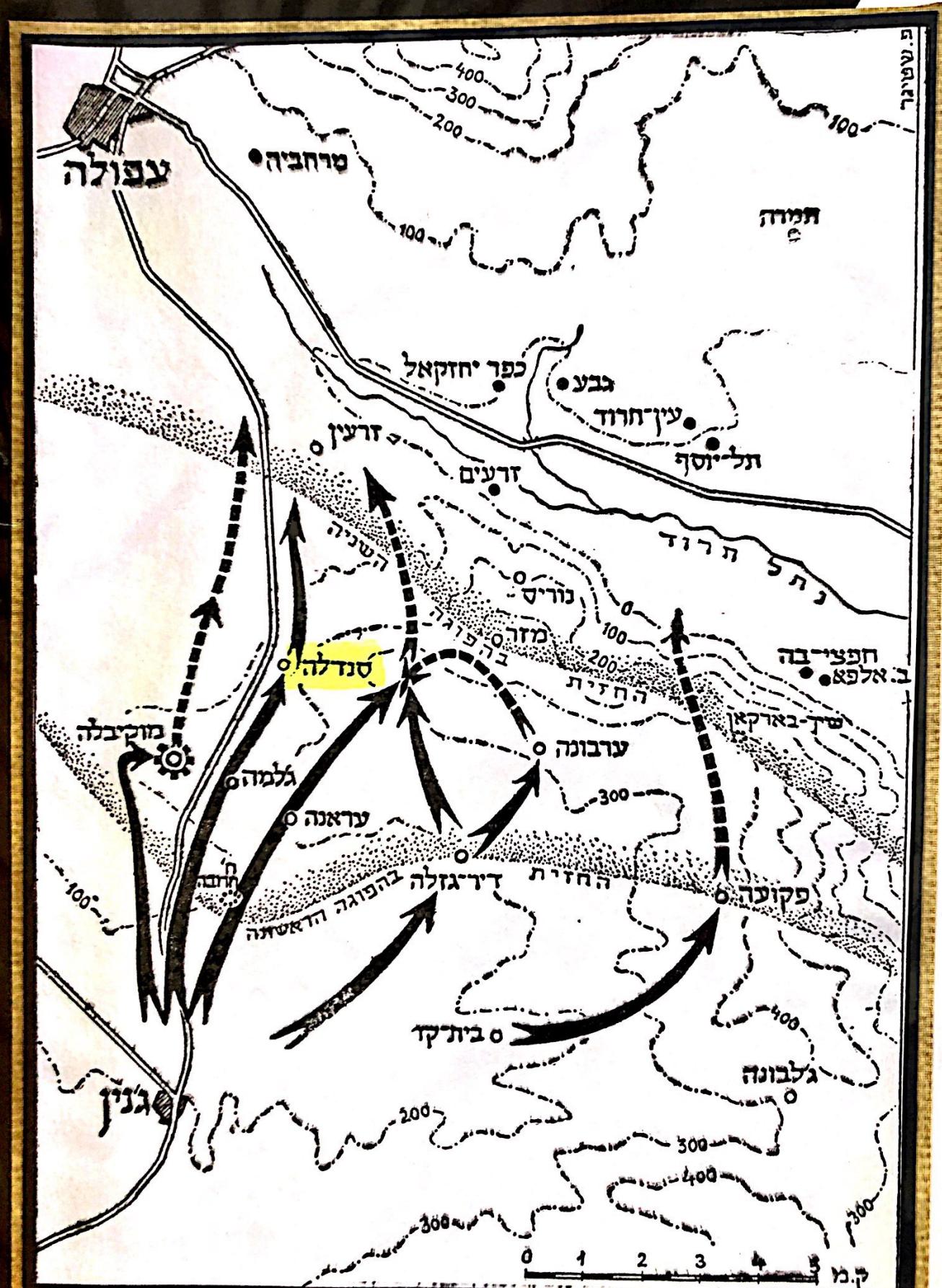
ויתנו כלים נטערת הטעמים פתוחה פתרון ייחידות מקומותיה בתקופה
תקודם תחילת במקורות הכהן הוותיק ע"י מחלוקת אחת. שהגיעה אליו גלילה או
לי-48. עט בזיהה בשיאת יחידת לסתות את העמידה טמדרוף מערוב לכפר. נתקלה
במחלוקת עלבייש בקרבתה; חילו מתחוו באש. אנסינו חשבו לעומתם וונגו בחוזה אל
פניות הטענה לאחד מקומות חזרו לסתות את העמידה, ונתברר, כי העריבת לא היו בת
שעתם וממשן לאחר פבן החלתו קבאות גדרות של עיריות מקומות בתקנות של
היילם עיראחים, הקיפו את הכהן משלו שערם — מערכ, דרום ומזרח — המבירו
עליו את אשם ומסנו את כל מבואותיו, המחלקה שחו בה כ-20 איש, החזקה מעמד בניין
ונחתפות תבשנות של האדריכל על הכהן, אף על פי שבברחו היו לה במה נגעים. מפקד
הפלוגה שתנייע איתה שעיה לכפר במושורין, קיבל לידיו את הפיקוד. המלחקה נחלקה
לחיליות בעלות-2-4 אש. כשלב אותה מטעם מגיחת ופורצת במתחיע מעבר אחר של הכהן ומבה
בריבונות החקלאים של האובייג' האז, חוץ קרב בין בתים והטלה רימונגים בקבוצות
שנבדקלות בתם. לשנתקלו ביחסות מוגברות, — נסוגו לעבר אחד. בזרך זה גרש
צאובי אביעז מושבות, ליזמה זו בין החתים. שנמשכה כ-5 שעות, התישה את בדנות
האנטיש. התהמשות הלהה לאול, והכיהור מסביב נתהדק. לא היו כל סיכויים לקבל
תגבורות, והתחלות לסוגת הפצעים ומרוגמת ³ הוכנסו למושורי שבעה עם המתג' והבג'ן
פרץ בלא כל אבטחה את הטבעה והצליה להציג למומיקבילה בשלום. בככל גללי משאדיין
מנוברים. לאחר זאת המשווין נטרכה המלחקה ובמהפאת-אש מכל כל ישקה פדודה
צפונה אל ביצ' משוכות האבניהם והבקרים וניתקה את מגעה עם האובייג' הגדודות סיימו
מחסה בז' ובז'ה והזיהה הצליה לגולות מעבר לדרכם הגלבע יולדת לפרדס' היל'ו'ן
אביעזות המהלקה בין 4 הרוגים וכמה פצועים. היזיה הגיעה לבסיסו והגדד במרחבה
ומפקד הפלוגה הור מיד למליכת-בז'.

המוכר שנדחק בכוונות דילילים ונמתה מהגלוע עד לגין, לא יכול היה לנצח-
מתכו אגרוף, ואפילו קסן ביותר. למפת-יגוד לקרה ההתקפה הכללית המשמשת ובס-
שקרוב-פקיודה שיטש לה בפתחו גדור "גדעון" קיבל, בוחערבות מטה החרביה היהת
אם-טה-החוות ותטריש כוות לבילימת ההתקפה. שעדרנה, כי תבא בשני צירום: חזק
ולעבר ערבותה ומאר, והשני על מוקיבלה. בו בלילה נעה פלוגתו של יוסף שסידר
לערבותה להזיק בכח ובעטליטים המכיפים אותן, כדי לחסום את הורן למאר, אשר
שים נקודה המראה הראשית לכל הגונת מערכ-הגלוע. פלוגתו של ברש נצטחנה
לזאתה עם בוקר לכיוון מוקיבלה.

בתחילת שנות ה-40, הגיעו משלטי הרשות הממלכית לארץ ישראל. משלטי הרשות הממלכית נסעו ברכבת ממצרים דרך תעלת סואץ ורבד הנילוס לאנשי צה"ל, ששלטו על אזור תעלת סואץ. משלטי הרשות הממלכית הגיעו ממצרים ברכבת, ומשם המשיכו ברכבת לארץ ישראל. משלטי הרשות הממלכית הגיעו ממצרים ברכבת, ומשם המשיכו ברכבת לארץ ישראל.

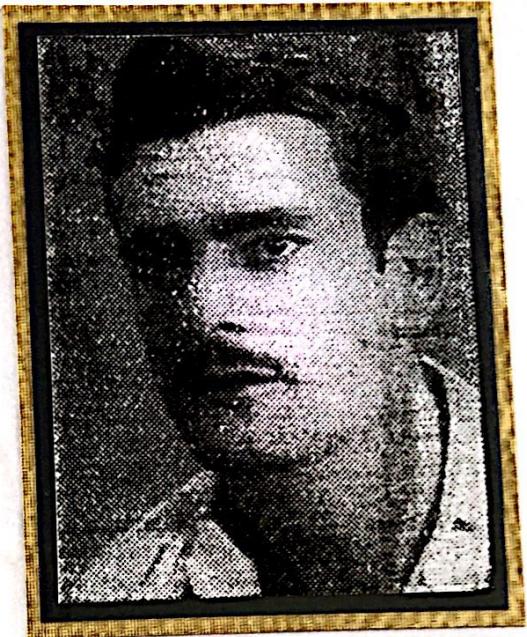
פלוגת־יברשי חנתה בדורין וציפה להוראות. ינאי לברוק את המכב במשלטוטים הקדומים, בשגוניהם לסנדלה, שבת הינו מושבות מרגמותינו החבודות, חרישו גמינו את מוקייליה הצלפה, שביר נחטס ע"ז הערבבים; בשלוםנו פגינו לחטף צבון המתהים, מיהרו אללו לבירוח מערבה. השתי לערובנה. אותה שעה נכטנו הערבים, והוא ייוזות וזללותן לד. ו. ג' גז'ל הא הרוחקה 1/11-2 ק"מ דרום־מערבית לערובנה. מזאתה את יוסף ואנסיו ווקבים אלה חנוונות הערבים. הופיעו לאבנטו את אגפו והורתי, לטונלאם למושע עם הרגמים חיפוי אש־מנן לפולגות יוסף. אז המפקד מטהתי, במוקייליה במטה פלוגת "דרור". מהנה מוקייליה חורעש אויעש קשות, ולמפתה מגיעה תשדורת פון וויהידת, המחוילה בעראנגה ובמלטוטים. המבקרים תגבורות מ. ו. ת. ר. בליל האלץ לסתג בלחץ גיבוב והולך, דרשתי מן המ"פ לפקד על היחידה לתחזוק מסמה, כדי שפלאוגם בראש תספיק להגע ולפיגוש בחזרה את גלמה ומוקייליה חלפר, ובכך תחול איה היחידה המלאוגנת בעראנגה, היה זה דבר שבעפלה כדי לנצח את גון החודש. פשיטינו לשוב ולהתפשט עם איחודה בפי עמפור את המוראות — לא חשלחנו בדבר, חיודה בפ"ז וטעתה. אוירונו פמייט לעגנו או אושע עלמנה מוקייליה לחטבצ'ר בו וצ'יטה' האפוך שמצטוו לנו הזרות לשלגאות. ושלחה לי לאוועיק מילא או פלאות בראש לسانלה. ובאו התלו המאוירויות לאחטהה פמיהו ופ"ז.

סנדלה - מקום נפילתו של יוסף

וְאַמְלָכָה

- תאייב חפה באחרים את שלט בהרן, שמצפון מערב לכפר החרוש,
ומסתה באש אל המسلط הקדמי שלפני כפר החרוש.
- מקומיים מזינים נתבצוו בשיטולי הר נזרת בין גינגד לתל עדשים,
ופתחו באש על התחבורת העברית בקטע זה, התנועה בכיביש זה
נפסקה.
- האויב הצית בלילה את יער הקרון-הקימת שליד כפר החרוש, אווח
זמן המשיכו אנשי האויב בהתרדות יריות על המשק. אין נפגעים.
- תגבורות מאנשי נפת לוי, שיצאה בלילה במשע רגלי מגניגר לכפר
החרוש, הגיעה בשלום למשק.
- יחידה מוגוד "גורון" ערכה סיור לשפק הירדן לכונת במגמה לפיצוץ
בטיסות אויב שנמצא שם. השפק נמצא ריק מסירות והיחידה חזרה
בשלום לבטיסתה.
- יהיזות בית-הספר החתיי ומחלקה מנפת-לווי כבשו בלילה את הכהר
מעול בדרכו המובילנה מנהלן לנזרת. כוח אחר של הנפה, שיצא
משריד כדי לתקוף את מוגידל, כבש את רבת-א-טויל,
הנמצא צ'ו ק'ם מדרום-מערב לכפר. לאחר חילופי יריות ממושכים
כבשה גם מוגידל בשעות הצהרים.
- האויב חפט עמדות ביעד הממלתי שבקרבת כפר החרוש ומטריד
מןו את המשק, חבלן אחד נפצע קל.
- פלוגה בת 3 משוריינים ו'ב' טנקים עיראקיים ערכה תירדזני תזוזית
בין זבובה לנבייש הסרגל. תגבורות של אנשי חייא מעטוליה נזעקה
لتפוס את מנות האבא ושולח התעופה שבכיביש הטרגל.
- מחלקה מוגוד גורון נחתה בשפק נחל אסעוריה שבבקעת בטיהן
בתוך אוכרי של חנרת בית אחד ופרקתו הושכזו, ו' ערבים נשבו.

ואם הוא חזר
באחד הזרים
תראי איך מתרבים
אנשים משותפים
קשה להחיות
רגשות ישנים
ואם הוא חזר
תעמדו זה מול זה
ומה שבער בך
למצע יכבה
יקר וקצוב לך
זהו שוג לאחיה

וממשו כמו יתגונך בפנים
אין חלפו החשדים, אין חלפו השניים

ואם הוא יחוור
תשכלי בו פשוט
وترאי שאיננו
מגוז מלכות
וain בו אפילו
אבק נסיכות

ואם הוא יחוור
תעמדני נבוכה
وترאי שהזמנן
מעלה ארוכה
איןך מצטערת
וain בך שמחה

ימשו כמו יתגנו בך בפנים
איך חלפו השניים, איך חלפו השניים

